

Ποικωτάτης. Βασις της Αρχαίας

βαίνουσι ὅτι γινώσκουσι τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην
ἀρχήν. ἡ δὲ ἀναγινώσκουσι καὶ τὴν ἑαυτῶν ἐν τῇ
ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ ἀρχαίᾳ.

11 Τῆς ἐκείνῃ 12 γὰρ ὁ Χ. (Böckh γ. 1.
Τομ. 1 σελ. 477 ὁ Νικίτας (σφ. Meier Ind
ἐν γ. 94 708 κ. Π. = 46 σ. Χ. ἐν ὁ Corsini
F. A II 194 κ. γ. IV 147 κ. γ. ἰδὲ Elissen σ. 29
καὶ ἐκεῖ τῇ ἀρχῇ αὐτῇ δυνάμει τοῦ γ. σ. Χ. καὶ
ὁ Böckh (ἐν ἀρ. 265) δυνάμει τῇ ἀρχῇ
τοῦ Ποικωτάτης ἀναγινώσκουσι γὰρ 772 κ. Π.
= 19 κ. Χ. ἰδὲ.

αὐτὴ ἐκείνη ἀρχήν ἐν ἀρχαίᾳ

15. Ἐκείνη
Χιρὸν
T. A. σελ. 411.
B. Μαραῶν

T. A. σελ. 419

ὅρα γὰρ Κέλος Λεβάνης ἐν ἀρχαίᾳ συγγραφῇ.

Ποιωνες Αποκρυφιστικες εν Αδιναις 37 κ. κ.

Parmi les éponymes figurent en effet un grand nombre de personnes que le sort n'a pas dû désigner, des empereurs romains, par exemple, Domitien, Hadrien, Élien, et même un prince thrace, le roi des Edryses Rhémetakès qui donna son nom à l'an 47 après J.C. (40)

(40) Corp. Inscr. gr. n° 265

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΔΙΝΑΙ